

А. Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото в точки 169—180 от решението, като неправилно е изтъквал член 87, параграф 3, буква в) ЕО ⁽¹⁾ и неправилно е изтъквал и приложил Насоките на Общността за държавните помощи в селскостопанския сектор. В тази връзка освен това решението е опорочено от противоречивост и непълнота в мотивите; и

Б. Първоинстанционният съд е допуснал процесуално нарушение в точка 168 от решението от неправилен прочит и неточно представяне на изложените от жалбоподателя доводи, което засяга интересите на жалбоподателя.

⁽¹⁾ ОВ С 321 Е, стр. 76.

Иск, предявен на 25 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело С-478/09)

(2010/С 24/68)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: S. La Pergola и M. Karanassou Apostoloroulou)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да установи, че като не е приела или във всички случаи като не е съобщила на Комисията законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2007/63/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година за изменение на директиви 78/855/ЕИО и 82/891/ЕИО на Съвета във връзка с изискването за доклад от независим експерт при сливане или разделяне на акционерни дружества, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по тази директива;

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2007/63/ЕО във вътрешното право е изтекъл на 31 декември 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 300, 17.11.2007 г., стр. 47.

Жалба, подадена на 26 ноември 2009 г. от Evets Corp. срещу решението на Първоинстанционния съд (първи състав), постановено на 23 септември 2009 г. по съединени дела Т-20/08 и Т-21/08, Evets Corp./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело С-479/09 Р)

(2010/С 24/69)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Evets Corp. (представител: S. Ryan, solicitor)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени решението на Първоинстанционния съд,

— да приеме, че искането за *restitutio in integrum* е било подадено в срока, посочен в член 78, параграф 2 от Регламент № 40/94 ⁽¹⁾,

— да върне делата на Първоинстанционния съд, така че той да може от своя страна да върне делото на апелативния състав, който да се произнесе по същество по въпроса дали е било положено цялото необходимо старание, за да се подновят разглежданите марки,

— да осъди СХВП да заплати направените пред Съда на Европейските общности и пред Първоинстанционния съд съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

1. Жалбата се отнася до искане за *restitutio in integrum* по член 78, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета (Регламента за марката на Общността). Регистрацията на разглежданата марка е изтекла поради неплащането на таксите за подновяване.

2. Притежателят на марката е възложил отговорността за плащането на таксите за подновяване на трето лице. Въпреки това поради неволна грешка плащането за подновяване на регистрацията не е било направено на падежа.

3. СХВП изпраща нотификации за заличаването на правно овластен представител на притежателя на марката, който не е третото лице, отговарящо за плащането на таксите за подновяване. Представителят ги препраща на притежателя на марката, който ги получава няколко дни по-късно.

4. Впоследствие притежателят на марката подава искане за *res-titutio in integrum* съгласно член 78, параграф 2. Искането е подадено в рамките на по-малко от два месеца след получаването на нотификациите за заличаване от самия притежател, но повече от два месеца от получаването им от правно квалифицирания представител.
5. Член 78, параграф 2 изисква искането да бъде направено писмено в срок от два месеца, считано от отстраняването на причината за неспазване на срока. Въпросът, който възниква по отношение на това искане се отнася до това как следва да се определи датата, от която започва да тече срокът.
6. Притежателят твърди, че датата, която следва да се вземе предвид, е датата, на която той е получил нотификацията. Самият той отговаря чрез трето лице за заплащането на таксите за подновяване. Той е открил грешката и е имал възможността да премахне причината за неизпълнението едва когато в действителност е получил нотификацията.
7. Първоинстанционният съд обаче възприема становището на СХВП, че датата, която следва да се вземе предвид, е датата на получаване на нотификацията от правно овластен представител на притежателя, до който СХВП я изпраща. СХВП се позовава на разпоредбите на правило 77 от Регламент № 2868/95⁽²⁾ което предвижда, че „[в]сяка [нотификация] или друго съобщение, изпратено от Службата до надлежно упълномощен представител, има същия ефект, какъвто би имало, ако е било изпратено до представляваното лице.“
8. Притежателят твърди в рамките на настоящата жалба, че:

i) Целта на фикцията, установена в правило 77 от Регламент № 2868/95 е да може да се счита, че СХВП е изпълнила задълженията си за нотифициране, когато е изпратила нотификация на представителя на страна във връзка с въпросите, за които този представител е упълномощен да действа. При това положение СХВП не е задължена да извърши нещо повече. Но това не е релевантен довод по настоящото дело.

ii) Що се отнася до сроковете за плащане на такси за подновяване „причината за неспазване“ на срока се отстранява, когато самият притежател на марката и/или специално упълномощеното от него лице, което отговаря за плащането, в действителност узнаят за неволния пропуск да платят. Всякакъв друг извод би лишил тази разпоредба от смисъл: по-специално професионален представител винаги ще знае и се очаква да бъде запознат със съответните срокове, така че изпращането на нотификациите от СХВП до него/нея би било по принцип във всеки случай ирелевантно.

iii) Плащането на таксата за подновяване е обикновена финансова операция, която не изисква юридическо представителство. Така че страна може да плати таксите лично или като упълномощи всяко друго лице да го направи. Когато „представител“ на страна — който представлява страната в производството пред Службата — не отговаря отделно и за плащането на таксите за подновяване, тогава нотификацията за неплащане до този представител е без значение; това не е нотификация до страната и не може да се счита за такава. Този пред-

ставител не отговаря юридически за извършване на действията по такава нотификация (въпреки че може да я препрати на клиента си като израз на професионална учтивост).

iv) При факти като настоящите фактически обстоятелства, представител за други цели не е „надлежно упълномощен представител“ за целта на плащането на такси за подновяване. Ето защо нотификация до него/нея не отговаря на изискванията на правило 77 и не води до прилагането на фикцията, която то установява.

v) Накратко, лицето, което следва да се вземе предвид е лицето, което е упълномощено да изпълни съответното действие. Едва когато това лице узнае за неспазването на срока, може да започне да тече съответния срок за подаване на искането.

vi) Въпреки че разпоредбите на Европейската патентна конвенция не са стриктно задължителни в общностното право, те със сигурност следва да бъдат взети предвид в най-голяма степен. Когато е налице практика на Европейското патентно ведомство (ЕПВ), свързана с разпоредба, формулирана с едни и същи термини, твърде желателно е същата формулировка да бъде тълкувана по същия начин. Ако тълкуванията се различават, тогава едното или другото тълкуване трябва да бъде погрешно. Жалбоподателят твърди, че съответните решения на ЕПВ са правилни, както и техните мотиви.

(1) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

(2) Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Жалба, подадена на 26 ноември 2009 г. от AceaElectrabel Produzione SpA срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (първи състав) на 8 септември 2009 г. по дело T-303/05, AceaElectrabel Produzione SpA/Комисия на Европейските общности

(Дело С-480/09 P)

(2010/С 24/70)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: AceaElectrabel Produzione SpA (представители: L. Radicati di Brozolo, M. Merola, T. Ubaldi и E. Marasà, avvocati)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности